ကြားကားဆွဲတဲ့ ကားသမားအသည်း

"ခါတ်ဆီ နှစ်ဂါလံ . . . အင်ဂျင်ဝိုင် တစ်လုံး"
"ကိုဇော်ကြီး မနေ့ကဆီဖိုး ပေးပြီးပြီလား"
"ဟာ အိုးစွပ် ခွက်စွပ် မနေ့က မကျန်ပါဘူး"
"ဟဲ့ ရီနွယ် . . ဇော်ကြီးကျန်တာ မဟုတ်ဘူး . . . ကိုတင်သန်း"
"မသိဘူးလေ အမေတို့ဟာက"
"ငါ . . . ယောင်ပြီး ပြောလိုက်မိတာ ဇော်ကြီးရေ့"
ခါတ်ဆီမှောင်ခို အရောင်းဆိုင်မှ ဒေါ်ဝိုင်းသမီး ရီနွယ်မှာ အတော်တောင့်တင်းသော မိန်းမလှလေး ဖြစ်သည်။ သမိုင်းမှာ ခါတ်ဆီ အရောင်းဆိုင်တွေ ရှိသော်လည်း ကားသမားငယ်ငယ် အထူးသဖြင့် ရီနွယ့် အလှကို အပမ်းဖြေ ကြည့်လိုက်သူတို့က သည်ရောက်မှ ဝယ်ကြထည့်ကြသည်။ ရီနွယ့်အမေကလည်း ဒါကို သဘောပေါက်ထားသည်။ ခါတ်ဆီဂါလံခွက်ကို မနိုင်မနင်း ယူလာတတ်သော ရီနွယ့်လက်ကလေးကို အုပ်ကိုင်ဖမ်းယူလိုက်ရသည်ကိုပင် သူတို့ခါတ်ဆီဖိုးလေး တဝက်ကျိုးသွားအောင်ကို တန်၏။ ပိုက်ဆံပေးပြီး ရီနွယ့် လက်ကလေးကို ကိုင်ရပြီး ဆီ အလကားရလိုက်သလို သဘောထားကြသည်။
ဇော်ကြီး ပေါ်တက်ကတ် အငှားကားလေး မောင်းစားသည်မှာ (၂)နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။ ဦးလေး မြသူက ဇော်ကြီးအား ကျောင်းတစ်ဖက်နှင့် ကားမောင်းစေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆယ်တန်း မအောင်ခင်ကတည်းက ဇော်ကြီး နေ့ (၆) နာရီ မှ ည (၁၀) နာရီ အထိမောင်း၏။ လိုင်စင်လုံးဝမရှိ၊ တက္ကသိုလ် ရောက်မှ လိုင်စင်ရပြီး အတန်းမတက်မီ သုံးလေးခေါက်လောက် ဆွဲပြီး ညနေ အတန်းပြီးချိန်မှ ညဆယ်နာရီခန့်အထိ မောင်းသည်။
"ကိုဇော်က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဆို"
"အလကား ကောလဟာလတွေ"
"အံမာနော် ရီနွယ့် သူငယ်ချင်းတွေက ပြောပါတယ်နော်"
"ကျောင်းထဲကို တစ်ခါတစ်လေ ရောက်တတ်တာပဲ"
ဘာဖြစ်လို့ ဝန်မခံချင်ရတာလဲဟု ရီနွယ် တွေးမရ၊ စကားကလည်း နည်းသလား မမေးနဲ့။ ဟိုတင်သန်းတို့နဲ့ကတော့ ကွာပ။ ခါတ်ဆီ လာဝယ်တာနဲ့ မတူဘူး။ ရီနွယ့်ကို ကြည့်တဲ့ မျက်လုံးတွေက ကျွတ်ထွက်မတတ်ပဲ . . စကားမရှိ စကားရှာပြီး . . သိပ်ရစ်တဲ့လူ . . ။ အမေက အဲဒီလူ လာပြီဆိုရင် ရီနွယ့်ကို သတိပေးကြည့်တတ်တယ် . . ရီနွယ် သိတာပေါ့ ဟင်း . . ဟင်း . . . အသက် (၁၈) နှစ်ပဲ ရှိပြီဟာကို။
အဲ ရီနွယ်ကျတော့ ဇော်ကြီးကို စကားမရှိ စကားရှာပြီး . . ရစ်တာ . . ဇော်ကြီးက ကျောက်ရုပ်ပင်။
"အင်းပေါ့လေ တက္ကသိုလ်က ပြီးရင် အရာရှိဖြစ်မယ့်လူ ဆိုတော့ ရီနွယ်တို့ကို သိပ်မရောဘူးပေါ့ ဟုတ်လား"
"ဒါပေါ့ . . ဒါပေါ့"
ဟင်း ကြည့်ပါလား ဘယ်လောက် စိတ်ပျက်ချင်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ လူကြီးလဲလို့ . . စိတ်ပိန်တယ်။
"အမေဝိုင်း မနက်ဖြန် ခုလို ညနေပိုင်း အတွက် နှစ်ဂါလံ ချန်ပေးဦးနော် . . ည ဆွဲစရာမရှိပဲ ဖြစ်နေဦးမယ်"
ဘယ်ကိစ္စပဲဖြစ်ဖြစ် အမေ့ကိုပဲ ပြောတတ်တယ်လေ၊ အဖက်မတန် သလိုလိုနဲ့ သိပ်ခံပြင်းဖို့ ကောင်းတာဘဲ။
"ဟို ဝယ်သူလာရင်တော့ ရောင်းမှာပဲ . . ကျန်ကျန် မကျန်ကျန် " ရီနွယ် ရစ်လိုက်တဲ့ စကားကို ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ဘာမှလဲ ပြန်မပြောဘူး။ ခါတ်ဆီထည့်ပြီး မောင်းထွက်သွားတယ်။
ရီနွယ် စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ဂါလံခွက်ကြီးကို ဆောင့်ချပစ်လိုက်မိတယ်။ "ဂွမ်း" ကနဲ အသံကြားတော့ အမေက ဆတ်ကနဲ လှည့်ကြည့်ရင်း မာန်သည်။
"ဂါလံခွက်တစ်လုံး တစ်ရာကျော်တယ် သိရဲ့လား"

××××××××××

“လုပ်စမ်းပါ မင်းကလည်း စော်လေးက သန့်ပါတယ်ကွ . . ကုန်စိမ်းလာချရင်း ကုန်းတာဟ ဝါသနာ”
“ကြေးစား မဟုတ်ဘူး ဂစ်တာကြီးက ဟဲဗီးကြီးကွ”
အသားညိုညို မွန်ရည် သန့်ပြန့်ဟန်ရှိသော်လည်း အဝတ်အစား ခပ်နွမ်းနွမ်းနှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကိုတင်သန်းတို့ ပင့်လာကြသည်။ ကားခေါင်းအတွင်း၌ မဂ္ဂဇင်း ဖတ်နေသော ဇော်ကြီးက မိန်းကလေးကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချမိသည်။ ကားသမားလောကမှာ ဒါမျိုးတွေကလည်း တွေ့တတ်လွန်းသည်။ ကျွန်တော်သည် အတွေ့အကြုံကတော့ များသည်။ အဝေပြေးကားပိုင်ရှင် ကိုသိန်းအောင် ချက်ပလက်ကြီးနှင့်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ပြည်၊ ရွှေတောင်အထိ ခေါက်စားမောင်းဖူး၏။ သည်လိုင်းကျတော့ ရိုးရိုးသားသား ရောင်းဝယ်စားနေကြသော မိန်းမငယ်လေးများကြား၌ စုံးပြူးလေးတွေ ပါတတ်၏။ ကြေးစားလဲမဟုတ် ခရီးသွားဟန်လွဲ အပျော်သဘော လှုပ်ရှားကြသော ပျံလွှားမလေးတွေရှိ၏။
အဲ တစ်သားကျ နှစ်သားကျ ပျံလွှားမကြီးတွေလည်းရှိ၏။ စံပယ်ယာ စံလှနှင့်ကတော့ အကြောတည့်သည်။ အလေနတော ပါးစပ်က ထွက်တတ်သော စံလှနှင့် အယုတ္တအနတ္တ မိုးမွှန်အောင် ပြောတတ်သော ဒေါ်ဒေါင်းဆိုသည့် အညာကုန်သည် မုဆိုးမ အသက် (၃၅) နှစ်ခန့် မိန်းမနှင့်သာ ဆုံမိလျှင် ကားတစ်စင်းလုံး တဝါးဝါး ဆူညံလာသည်။ ယခု သည်ဟာမလေးကား ဒေါ်ဒေါင်းတို့ကဲ့သို့သော အမျိုးအစား မဟုတ်သည်ကတော့ အတိအကျ။ ရိုးသားသော မျက်လုံးညိုညိုလေးများက ဝမ်းနည်းရိပ်သမ်းနေသယောင် မှေးရီနေသည်။ ပိပိရိရိ စေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက စကားတစ်ခွန်းကို ဆိုခဲစေ မြဲစေ ဆိုသည့် နှုတ်ခမ်းမျိုး။
“နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”
“မိချောပါ . . .”
“ကိုတူးတို့ ခေါ်လာတာလား”
“ညကားရှိတယ် ကြို့ပင်ကောအထိ ရောက်မယ်ဆိုလို့ လိုက်လာခဲ့တာပါ . . ကားရှိတယ်မို့လားဟင်”
“ရော် . . ကိုတူးတော့ ရောဂါရှာလာပြီ”
မိချောက ကမ္ဘောဇလွယ်အိတ်ဟောင်းလေးကို ထိပ်မှစုစည်းကာ တင်းတင်းကြီး ကိုင်ထားသည်။ မျက်လုံးလေးများက တစ်စုံတစ်ရာကို သဘောပေါက်သလို ခြောက်ခြားစ ပြုလာသည်။
“မင်းက ဘယ်အထိသွားမှာလဲ”
“ကြို့ပင်ကောက် မရောက်ပါဘူး နင်းကြမ်းကြီးဖြစ်ဖြစ် ကဝေစုဖြစ်ဖြစ် အိုးသည်ကုန်းဖြစ်ဖြစ် ဘယ်မှာဆင်းဆင်း ရပါတယ်”
“အဖေါ်တွေက ဘယ်ရောက်ကုန်လို့လဲ”
“ကျွန်မက ဒါပထမဆုံး လိုက်လာတာ . . . မရွေးတစ်တင်းနဲ့ ဇီးချိုနှစ်တောင်းပဲ ယူလာတာ ရောင်းကောင်းလို့ ရောက်တာနဲ့ ကုန်ရော၊ သူတို့က နောက်နှစ်ရက်လောက် ဆက်နေဦးမှာ ကုန်ချင်းက မတူဘူး၊ ဒါကြောင့် ရောင်းကောင်းတုန်း ပြန်ယူချင်လို့ပါ”
မိချော လုံးစေ့ ပတ်စေ့ ရှင်းပြတော့ ထွန်းဇော် စိတ်မကောင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုလည်း အလျှင်အမြန် ချလိုက်မိသည်။
“မိချော . . . ကားပေါ်တက်”
“အစ်မရေ . . ရှေ့မှာ ဟောင်းလောင်းကြီးခင်ဗျ . . တိုးထား”
“ကြပ်နေပြီ စံလှရဲ့”
“ဒါမျိုးက ကြပ်မှကောင်းတာ အစ်မရဲ့ . . ရှေ့တိုး”
“ဆောင့်တယ်ဟဲ့”
“ဆောင့်မယ်လေ . . . ဥက္ကံကျော်ရင် ပိုဆောင့်ဦးမယ် အမေဂျမ်း ဝင်သလားအောက်မေ့ရတယ် . . ယုံမလား မသိဘူး”
စံပယ်ယာ စံလှ ရိုးသားစွာ ပြောနေသော်လည်း ရန်ကုန်ပြန် ကုန်သည်များချည်း ရွေးတင်လာသော ခရီးသည်များက

ငိုက်မြည်းရင်းမှ ပြုံးကြသည်။
"အစ်မရေ . . ပေါင်လေးဖြလိုက်ပြီး ခွလိုက်ပါလား အဆင်ပြေသွားတာပေါ့"
ကားပေါက် အတက်အဆင်းဘေးမှ တောင်းလွတ်ကြီးကို ပိုက်ကာ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း ထိုင်နေသော အသက် (၂၀) ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို လက်ညှိုးထိုးပြီး လှမ်းပြောလိုက်တယ်"
"မခွတတ်ဘူးဟဲ့"
"ဟာ . . ဒါတော့ အစ်မ သက်သက်လိမ်တာပါဗျာ စမ်းပြီးခွကြည့်လိုက်စမ်းပါ . . နောက်ဆို ခွတတ်သွားရော"
"ကိုယ့် . . မအေ . . "
"ဟင်း . . ဟင်း . . မဆဲနဲ့နော် . . စံလှဆိုတဲ့ကောင်က မကျေနပ်ရင် . . ကန်ချခဲ့မှာ"
"အံမာ . . . လုပ်ရဲလုပ်ကြည့်ပါလား"
"လုပ်ရဲလို့ပေါ့ဗျာ . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . လုပ်ချင်တာပေါ့"
စံလှအကြောင်း သိနေကြသော ဒေါ်ဒေါင်းတို့ အုပ်စုက စံလှကို မျက်စပစ်ပြီး မြှောက်ပေးနေကြ၏။ ခရီးသည် မိန်းကလေးက မျက်နှာကြီးနီပြီး ဒေါကန်နေ၏။ ထောက်ကြံ့ကို ကျော်ပြီး မှော်ဘီ မဝင်ခင် မိုးချုပ်စပြုလာသည်။ တပ်ကြီးကုန်းအလွန် မှော်ဘီ အဝင်၌ လမ်းမီးတိုင်များ လင်းနေချေပြီ။
မိချောကိစ္စကို ကူညီရင်း မောင်းနေကျ ကိုသိန်းအောင်၏ ချက်ပလက် ဘတ်(စ်)ကားကို ပြည်ခေါက်ကြေးစား ထွန်းဇော် မောင်းလာခြင်းဖြစ်ပြီး ရွှေမြယာကုန်း အလွန်၌ တိုက်ကြီးဘက်မှ ဝင်လာသော အီဇူဇူကားကြီးများ မီးရောင်ကြောင့် သတိထားမောင်းနေရသည်။ မိုးညို . . သရက်ချောင်း လမ်းခွဲအရောက်
"ဒိုင်း . . ဖေါင်း . . ဖလပ် . . ဖလပ် . . ဖလပ်"
ဘီးပေါက်သွားသည်။ လိုင်နာကျွတ်က တရွတ်တိုက်ကြီး . . ဖလပ် . . ဖလပ် နှင့်ပါလာသည်။
"ကျွတ်ပြီကွာ စပယ်ယာဘီး မပါဘူး"
စံပယ်ယာ စံလှစကားက ထွန်းဇော်နားထင်ကို တူနှင့် ထုလိုက်သည်နှင့် တူလှသည်။
"ဟိုင်းဝေးမောင်းတာ စပယ်ယာဘီး မယူလာဘူးလား စံလှရ"
"မေ့တာ အာစရိရဲ့ ဂိုဒေါင်ရှေ့မှာ ထုတ်ပြီးသား"
သာယာဝတီ ပန်းကန်စက်မှ လျှပ်စစ်မီးရောင် ပြာလဲ့လဲ့ကို ထိန်ထိန်ညီးအောင် လှမ်းတွေ့နေရသော်လည်း ထွန်းဇော်တို့ ကားရပ်ထားသော နေရာက ခြုံနွယ် လယ်ကွင်းနှင့် မဲမဲမှောင်နေသည်။ နောက်ကားကို မျှော်သူက မျှော်သည်။
"ကိုးကိုးတစ် အလာကို စောင့်ရတော့မှာပဲ"
မနက် လေးနာရီခန့် ထွက်လာမည့် ကိုသိန်းအောင် မောင်းလာသော ကားကိုသာ စောင့်ဖို့ရှိတော့၏။ စံလှက လွယ်အိတ်ကို စလွယ်သိုင်းလွယ်လိုက်၏။
"ငွေပါတဲ့သူတွေ လုံလုံခြုံခြုံ ထားဗျို့ ရန်သူမျိုးငါးပါးတော့ တာဝန်မယူနိုင်ဘူးနော်"
မှောင်ကြီးမဲထဲ၌ ခြောက်ခြားစွာ ငြိမ်သက်သွား၏။
"ကားပေါ်မှာ အိပ်ချင်တဲ့သူ ဝင်အိပ် . . နှင်းမစိုဘူးပေါ့ဗျာ ကျုပ်တို့ကတော့ ကားစောင့်ရမှာမို့ ကားခေါင်းပေါ် တက်အိပ်မှာ"
ထွန်းဇော် ဖင်ထိုင်ခုံအောက်မှ စောင်ပါးလေးထုတ်ယူပြီး ကားအောက်ဆင်းရန် ပြင်လိုက်သည်။
"အစ်ကို . . "
အားငယ်တုန်လှုပ်နေရှာသော မိချောအသံက တိုးညှင်းလွန်းလှသည်။ ထွန်းဇော် လှည့်ကြည့်သည်။
"မိချော ပိုက်ဆံအိတ် ယူထားပေးပါနော်"
စပယ်ယာ စံလှ စကားကို ခရီးမသွားဘူးသော မိချောက အဟုတ်ထင်ကာ အကြီးအကျယ်ကြောက်နေ၏။
"အလကား စံလှ နောက်တာပါ မိချောရဲ့ ဒီလမ်းက လုံခြုံပါတယ် . . ဒို့သာ မသိတာ ဒီအမှောင်တွေထဲမှာ တပ်မတော်က အမြဲကင်းလှည့်နေတာပါ၊ နဲနဲ ညနက်သွားတော့ တွေလိမ့်မယ်လေ ရဲဘော်တွေ"

“ဟာ . . သူများကို မလိမ်ပါနဲ့ အစ်ကိုရယ် ယူထားပေးပါနော် . . မိချော တကယ်ကြောက်တာ”
ထွန်းဇော် ထပ်ရှင်းပြမနေတော့၊ မိချော လွယ်အိတ်လေးကို ဖင်ထိုင်ခုံ သေတ္တာထဲ ထည့်ပြီး သော့ခတ်ပေးလိုက်၏။
အမှောင် . . .
အမှောင်သည် အေးစက် ပိန်းပိတ်လာသည်။
“ဗွီး . . . ကျလိုက်တဲ့နှင်းတွေကွာ”
စံလှက စောင်ကို တင်းတင်းခြုံရင်း ငြီးသည်။ ပါးစပ်က ဆေးပေါ့လိပ်ကိုလည်း တွင်တွင်ဖွာသေးသည်။
“စံလှ အိပ်ပြီလား . . ဟဲ့”
ဒေါ်ဒေါင်းအသံ ကားထဲမှ ထွက်လာလေသည်။
“ဘယ်လိုလုပ် အိပ်လို့ရမှာလဲဗျာ၊ နှင်းတွေက တအားကျနေတာ”
“မအိပ်သေးရင် လာလေ ဟဲ့ လက်ဖက်စားမယ်”
“အေးဗျ ကျွန်တော်လည်း ခုမှဆာလာတာ”
ပြူတင်းပေါက် တံခါးကို နင်းပြီး ဆင်းရန်ပြင်သည်။ ကားအတွင်း၌ မှောင်နေသည်။
“မီးထွန်းဖို့ မပါကြဘူးလားဗျာ”
“ဟဲ့ . . နင့်ကား ပျက်မယ်လို့မှ ကြိုမသိတာ”
“အော ကြိုသိရင်လည်း ကျုပ်ကလည်း ထွက်တောင်မလာဘူး”
ထွန်းဇော် စစ်အင်္ကျီကော်လံကို ဆွဲထောင်ထားရင်း ရန်ကုန်ဘက်မှ ပေါ်လာအံ့သော ကားများကို မျှော်နေမိသည်။ စံလှနှင့် ဒေါ်ဒေါင်းတီးတိုးစကားတွေ ပြောနေ၏။ ဒေါ်ဒေါင်းအုပ်စု၌ ဒေါ်ဒေါင်း၊ မခင်၊ မသိန်း၊ မပွင့်နှင့် ထွန်းဇော် မသိသော မျက်နှာစိမ်း မိန်းကလေး နှစ်ယောက်ပါသည်။ ပြည်၊ ရွှေတောင် သွားကြမည့် ခရီးသည် (၄) ယောက်ကလည်း အမျိုးသမီးချည်း ဖြစ်၏။ မိချောနှင့်ဆိုလျှင် စုစုပေါင်း ခရီးသည် (၈) ယောက်ပါသည်။ သေတ္တာခွံ ဆီပီပါခွံနှင့် ဂုန်နီအိတ်များကြောင့် ကားက အတန်ငယ် ကြပ်သယောင် ဖြစ်နေရ၏။
ညီညာစွာ တန်းစီနေသော သာယာဝတီ ပန်းကန်စက်ဆီမှ လျှပ်စစ်မီးရောင်သည်ပင် ထွန်းဇော်တို့အတွက် အားရှိစရာဖြစ်နေရ၏။ ဆောင်းညသည် အေးစက်စွာ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

“အစ်ကို . . အစ်ကို ခဏ . . ခဏ”
မှေးစင်းသယောင် မျက်ခွံများကို မနဲဖွင့်ရ၏။ မိချောအသံဟုလည်း စိတ်ကသိလိုက်သည်။
“အစ်ကို စပယ်ယာ မကောင်းဘူး”
“ဟင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ မိချောရဲ့”
မိချော ဆက်မပြော၊ လက်နှစ်ဖက်ကို ချိုးဖွဲ့လုပ်ရင်း ခေါင်းကို ငုံ့နေသည်။ ကြယ်ရောင် ဖျော့ဖျော့က မိချော လှုပ်ရှားမှုလေးများကို မြင်နေရလေသည်။
“စံလှ . . . မိချောကို . . . ဘာ”
“အို . . မိချောကို ဘာမှမလုပ်ပါဘူး . . . ဟို ဒေါ်ဒေါင်းဆိုတဲ့ မိန်းမနဲ့ မိချောပြောမှာ”
“အော် ဟော် သူက ဒီလိုပဲ မိချောရဲ့ ကုန်သည်တွေနဲ့ ရင်းနှီးနေတော့ အတူတူ အိပ်တတ်တယ် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး . . . အဟင်း”
“အာ . . . ဖြစ်နေတာ အစ်ကိုကလဲ မသိပဲနဲ့”
“ဖြစ်နေတာ . . . ဟုတ်လား”
“အင်း . . ဆို သွားချောင်းကြည့်ပါလား”
“ဟင် မကြည့်ရဲဘူး ဟင်းဟင်းဟင်း”
ကတ္တရာလမ်းသည် နွေးနေသည်။ မာကျောသော ကတ္တရာလမ်း နွေးနွေးပေါ်၌ ထွန်းဇော် ထိုင်ချလိုက်ရာ မိချောသည်လည်း သူနှင့် မနီးမဝေး၌ အသာအယာ ထိုင်လိုက်ရှာသည်။ ထွန်းဇော်၏အကြည့်က မိချောထံ ရောက်သည်။ အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် မိချော၏ ကိုယ်ခန္ဓာ . . . ကျန်းမာတောင့်တင်းသည်။ ရိုးသားပုံ

အမူအယာလေးများက ထွန်းဇော်ကို ကရုဏာသက်စေသည်။
"မိချော ရင်တွေခုန်နေတာ" အဆက်အစပ်မရှိ တိုးတိုးပြောသည်။
"ဘာဖြစ်လို့ . . "
"ဟိုမှာ ဖြစ်နေကြတာကြီးကို တွေ့ပြီလား" မပွင့်တပွင့်လေး ပြောလိုက်သော မိချော၏ အသံလေး တုန်လှိုက်လှိုက်ခတ်နေသည်မှာ ထင်ရှားလှသည်။ မြောင်းလာပေးတာလားဟု ထွန်းဇော် တွေး၏။ အထာပေးနေတာဟုတ်ရင်ကောဟု တွေးကာ စိတ်က မရဲ။ နက်မှောင်သော ကတ္တရာလမ်းက နှင်းထုအတွင်း တိုးထွက်သွားရာသို့သာ ရင်ပူ အာခြောက်နေမိသည်။
"အစ်ကို ကားလာရင်နှိုးနော် မိချော အိပ်မလို့"
စောင်ပါးလေးကို ခင်းပြီး ပြော၏။
"မြေငွေ့မှုတ်မယ် မိချောရဲ့"
"ဒါဖြင့် အစ်ကို့ ပေါင်ပေါ်မှာ ခေါင်းတင်မယ် ကဲ"
ခေါင်းလေးက စွေ့ကနဲ ပေါင်ပေါ် ရောက်လာသည်။ သစ်ငုတ်တိုကြီး လှိုင်းပုတ်ခံရသည့်နှယ် တုံကနဲ တုံ၏။ မိချော ဆံပင်ကြားမှ အုန်းဆီနှင့် စံပယ်ရနံ့လေးကို ရှူရှိုက်မိသည်။
"ချမ်းလာပြီနော်"
"အင်း ချမ်းလာပြီ"
ထွန်းဇော် လည်ချောင်းမှ တစ်ဆို့ဆို့ ထွက်သည့်အသံက လှိုင်းမညီ၊ တုန်ခါနေသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုက မြင့်လာသည်။ နှလုံးခုန်သံကို မိချောကြားနေရသည်။ တကယ်တမ်း အသည်းနှလုံးကို ကိုင်လှုပ်ခြင်း ခံနေရသလို ရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေရသည်က မိချောသာဖြစ်သည်။ မိချော မိန်းမသားတစ်ဦး ဖြစ်နေရခြင်းကိုပင် ကိုယ်ဖါသာ မကျေနပ်။ ထွန်းဇော်ကို စတွေ့လိုက်စဉ်ကတည်းက မချော ရှိန်းကနဲ နှလုံးသွေး ဆောင့်တိုးခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ရိုးသားခန့်ညားဟန် ယောကျ်ားပီသသော ထွန်းဇော်၏ ဉပဓိရုပ်ကိုက မချောကို ခြောက်ခြားစေခဲ့သည်။ စံလှနှင့် ဒေါ်ဒေါင်းတို့ တရွတ်ရွတ် တပြွတ်ပြွတ် အလုပ်ဖြစ်နေသံများကို နီးကပ်စွာ ကြားနေရကတည်းက မိချော မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာရသည်။ မိချော အိပ်မောကျနေဟန်ဖြင့် လူးလွန့်ရင်း လက်ကို ထွန်းဇော် ပေါင်ကြားထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။
အောက်ခံဘောင်းဘီ ပါဟန်မရှိသော ထွန်းဇော် လီးတန်ကြီးကို လက်ခုံကြီးနှင့် ဖိမိလိုက်သည်။ ထွန်းဇော် တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားကာ လေထိုးလိုက်သော တာယာကျွတ်နှယ် ဖေါင်းဖေါင်းတက်လာသည်။ မိချော အသက်ရှူသံ သိသိသာသာ ကျယ်လာ၏။ လက်ချောင်းလေးများဖြင့် ထန်းလျက်ချောင်း လှိမ့်သလို လှိမ့်ပေးနေမိသည်။ အညာမှာ ထန်းလျက်ချောင်း လှိမ့်နေကျ မိချော လက်ကလေးများက ကျွမ်းကျင်၏။ ထောင်းကနဲကနဲတက်လာသည်။ နှစ်ဦးစလုံး အထာပေါက်နေကြသည်။ ရင်တွေ ပူလောင်မောဟိုက်လာကြသည်။ ဟန်ဆောင်မှု အရေခွံသည် တဖြေးဖြေး လျော့ကျ ပြေဆင်းလာနေသည်။
ထွန်းဇော်၏ လက်များက မိချော ပုခုံး လုံးလုံးကျစ်ကျစ်ကလေးကို လုံးပွတ် ဖိညှစ်မိ၏။ မိချော "ဟင်း" ကနဲ သက်ပြင်းချပြီး ပက်လက်လှန်လိုက်သည်။ ခေါင်းက ပူနွေးသော ကတ္တရာလမ်းပေါ် ရွှေ့ပြောင်းချလိုက်သည်။ မှုံရီသော ကြယ်ရောင်ကလေးများအောက် ထွန်းဇော်၏ မျက်နှာကို မိချော အမောတကော ရှာဖွေကြည့်မိသည်။ အထင်သေးသော မျက်ဝန်းများကို မိချော ရွံ့သည်။ မမြင်နိုင်သော အမှောင်ရိပ်ထဲမှ အစ်ကို့မျက်နှာ၌ အချစ်ရောင်ခြည်များသာ သန်းနေပါစေဟု စိုးထိတ်ဗျာပါဒနှင့် ကြိတ်၍ ဆုတောင်းရသည်။
"မိချော . . . ရယ်"

ပြိုဆင်းလာသော ကာမတောင်ကျရေအလျှင်၌ သူ၏သိက္ခာကမ်းပါးကြီး တစ်စ တစ်စ တိုက်စားပြိုကျလာသော အသံကြီးက မိချောရင်ကို နွေးထွေးသွားစေသည်။ မရဲတရဲ တုန့်ဆိုင်းဆိုင်း အစ်ကို့လက်များကို မိချော ရဲရဲတင်းတင်းလေး ဆွဲယူပြီး နို့နှစ်လုံးပေါ် ဖိအုပ် ကိုင်တွယ်စေလိုက်သည်။
အစ်ကို့ အသက်ရှူသံကြီးက ညနေက ကားတာယာအတွင်းမှ လက်ကျန်လေများ စိမ့်ထွက်နေသလို

ကျယ်လောင်လာသည်။ မိချော အစ်ကို့ပေါင်ကြားသို့ ကမန်းကတမ်း လက်ထိုးသွင်းလိုက်ရာ မာတင်း မတ်ထောင်နေသော ချစ်စရာ တစ်တုံးတစ်ခဲ အစ်ကို့ပစ္စည်းကြီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆုပ်နယ်လေ၏။ အစ်ကို့ဖင်ကြီး ကြွပေးရင်း တဟင်းဟင်းဘကိ=ဓဓ ညငီးလာသည်=ဓဓ ဘတ်စ်ကားပေါ်မျ=ဓဓ ါင်းတိုပပါကြ=ဓဓ ဘယ်သိုပ=ဓဓ ဘယ်အခြေအနေ=ဓဓ ရောက်နေသည်ကို=ဓဓ မသိသော်လည်=ဓဓ ါင်=ဓဓ ဖင်ဘကိ=ဓဓ ကုန်းပေးထားလေသည်ကို=ဓဓ စ့လျက=ဓဓ အနောက်မျ=ဓဓ အသားကုန်=ဓဓ ဘကူးနေသည်ကို=ဓဓ မြင်ခ့ရှုရှာသော=ဓဓ မချောလေးတစ်ယောက်=ဓဓ သေါးလေခြောက်ခြားညပိ=ဓဓ ထါန်းဖော်ထ့သိုပ=ဓဓ ပူပူထူထူ=ဓဓ ရောက်ခ့ရှုညပိ=ဓဓ ဖိုင်နယ်ပါစြသ်=ဓဓ တက်လာသည်ကိုမူ=ဓဓ စပယ်ယာ=ဓဓ စ့လျနျင့်=ဓဓ ကုန်သည်=ဓဓ ေ=ဓဓ ါေ=ဓဓ ါင်းတိုပ=ဓဓ သိချင်မျ=ဓဓ သိဘကပေလိမ့်တော့မည်=ဓဓ႔

ျကွာပေးရင်းကြွပေးရင်း တဟင်းဟင်းဘကိ=ဓဓ ညငီးလာသည်=ဓဓ ဘတ်စ်ကားပေါ်မျ=ဓဓ ါင်းတိုပပါကြ=ဓဓ ဘယ်သိုပ=ဓဓ ဘယ်အခြေအနေ=ဓဓ ရောက်နေသည်ကို=ဓဓ မသိသော်လည်=ဓဓ ါင်=ဓဓ ဖင်ဘကိ=ဓဓ ကုန်းပေးထားလေသည်ကို=ဓဓ စ့လျက=ဓဓ အနောက်မျ=ဓဓ အသားကုန်=ဓဓ ဘကူးနေသည်ကို=ဓဓ မြင်ခ့ရှုရှာသော=ဓဓ မချောလေးတစ်ယောက်=ဓဓ သေါးလေခြောက်ခြားညပိ=ဓဓ ထါန်းဖော်ထ့သိုပ=ဓဓ ပူပူထူထူ=ဓဓ ရောက်ခ့ရှုညပိ=ဓဓ ဖိုင်နယ်ပါစြသ်=ဓဓ တက်လာသည်ကိုမူ=ဓဓ စပယ်ယာ=ဓဓ စ့လျနျင့်=ဓဓ ကုန်သည်=ဓဓ ေ=ဓဓ ါေ=ဓဓ ါင်းတိုပ=ဓဓ သိချင်မျ=ဓဓ သိဘကပေလိမ့်တော့မည်=ဓဓ႔“ကားနဲ့ ဝေးဝေး သွားရအောင်”

“အင်း ။ ။ ။ ”

မိချော စောင်ခေါက်ကလေးကို ကောက်ယူပြီး ကတ္တရာလမ်း အလယ်ကြောမှ ရန်ကုန်ဖက်သို့ ပေသုံးဆယ်ကျော်လောက် လျှောက်ခဲ့ပြီး အစ်ကို့ရင်ခွင်၌ ပျော့ခွေမှီလိုက်မိသည်နှင့် ဦးစွာ ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်မှာ မိမိ ပေါင်ကြားသို့ အစ်ကို့လက်က ခပ်တင်းတင်း ပင့်အုပ် ပွတ်သပ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
ထမီခံနေသော်လည်း ယောကျ်ားတစ်ဦးက မိမိ၏ အတွင်းပစ္စည်းကို ယခုကဲ့သို့ ပယ်ပယ်နယ်နယ် အနှိုက်မခံဘူးသေးသော မိချောမှာ ဖြင်းကနဲ ကြက်သီးကလေးများထကာ အေးသောညပင် ဖြစ်လင့်ကစား ချွေးစေးကလေးများပင် ထွက်လာရသည်။

“ယား ။ ။ ။ တယ်”

အစ်ကို့ရင်ဘတ်ကို ဖွဖွထုရင်း မပွင့်တပွင့် ပြော၏။ အစ်ကိုက ယုယမြတ်နိုးစွာ မိချော၏ ပါးမို့မို့လေးကို တရှိုက်မက်မက် နမ်းရှိုက်ပေးလိုက်ပြီး နှစ်သိမ့်၏။ ကာမမီးတောက်သည် တရှိန်ရှိန် တောက်လောင်လာသည်။ တဆတ်ဆတ် တုန်လာသော ကိုယ်လုံးလေးက ပျော့ခွေကျလာသည်။ အစ်ကိုက လျော့ပုံချပေးရင်း မိချောပေ မှောက်ချ၏။ နွေးထွေးအိစက်သော နို့မာမာကလေးများက အစ်ကို၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို ဆီးကြိုတော်လှန်လေသည်။ စို့ထွက်လာသော နှစ်ဦးစလုံးဆီမှ ကာမအရည်အနံ့များက သင်းပျံ့လာနေကြသည်။ အစ်ကို့ပစ္စည်း မာတင်းတင်းကြီးက မိချော ပေါင်ရင်းကြားကို ထောက်မိနေရာ အနေရခက်လှသည်။
ထို့ကြောင့် နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ပြီး အရဲစွန့်လျက် အစ်ကို့ဟာကြီးကို နေရာရွှေ့ကာ တေ့ပေးလိုက်သည်။ ထမီနှင့် လုံချည်သာ ကြားခံရှိမနေပါက စွပ်ကနဲ ဝင်သွားမည်မှာ ဧကန်ပင်ဖြစ်၏။ မိချော ထမီစလေးကို အစ်ကို မသိအောင် ဖြေချလိုက်သည်။ တင်းရင်းနေသော တင်ပါးကော့ကော့လေး အေးကနဲ နှင်းငွေ့နှင့် ထိတွေ့ခြင်းကို ခံစားလိုက်ရသည်။ အစ်ကို့ ပုဆိုးစသည်လည်း အောက်သို့ ပြေလျော့ကျသွားမှန်း မိချော သိလိုက်သည်။
ဤအသိနောက်ဝယ် မိမိ၏ အပျိုစင်ဘဝလေးကို ဝါးမြိုပစ်တော့မည့် အစ်ကို့ဟာကြီးက မိချော၏ တင်းတင်းခုံးခုံး နေရာလေးကို “ပြွတ်” ကနဲ ထိုးသွင်းလိုက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရတော့လေသည်။
သွေးသားသန်မာ အသန်စွမ်းဆုံးသော အရွယ်တွေမို့ နှစ်ဦးသား ဖိန့်ဖိန့်တုန်ခါ ဖျပ်ဖျပ်လူးသွား၏။ အင်္ဂါနှစ်ခုက

ချစ်အတန်ကြာ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေများနှယ် ငြိမ်သက်စွာ ဖိကပ်ပူးနေကြသည်။ ဇိ ကနဲ ဇိ ကနဲ လီးထိပ်မှ ယိုစိမ့်လာသော အရည်နွေးနွေးလေးများက မိချော စောက်ဖုတ်ကို စွတ်စိုစေသည်။

"အစ်ကို့ဟာက အရည်တွေ ထွက်တယ်"

"အင်း . . . အရမ်းလုပ်ချင်နေပြီ"

"သွား . . ဟင်း ညစ်ပတ်ကြီး"

နှစ်ယောက်သား တဟင်းဟင်း ဖက်ထားခဲ့ကြဆဲ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် မိချော၏ အပေါ်အင်္ကျီလေးနှင့် ဘရာစီယာကို အစ်ကိုက ခက်ခဲ ချွတ်ချော်စွာ ဆွဲချွတ်လေတော့သည်။

"အင်္ကျီ ပြဲသွားပြီ . . အရမ်းပဲ"

အစ်ကို့ထံမှ တုန့်ပြန်သံ ထွက်မလာ၊ အသက်ရှူသံကြီးကသာ ပြင်းသည်ထက် ပြင်းထန်လာလေသည်။ မိချော မနေသာတော့ပဲ အင်္ကျီနှင့် ဘရာစီယာကို ချွတ်ပေးရ၏။ ညဆိုသော အလင်းမဲ့ဝန်းကျင်၌ မိချောတစ်ယောက် သတ္တိတွေ အရမ်းကြီးကို ကောင်းနေတော့သည်။ ရန်ကုန်-ပြည်လမ်းမကြီးပေါ်၌ ဝတ်လစ်စလစ် မိချောတစ်ယောက်ကို ခုလို ပုံစံနှင့်သာ တွေ့လိုက်ကြပါက ကမ္ဘာကျော်သွားမည်လား မသိ။

"မြန်မြန် လုပ်ကွာ . . ချမ်းတယ်"

ချမ်းတယ် ဆိုသော မုသာဝါဒစကားကို မိချော ဘာကြောင့် ပြောမိသည်ကိုပင် မိချောကိုယ်တိုင် မသိပေ။ ဆောင်းဥတုကို မိချောသတိမရ။ သိမ့်ကနဲ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားခြင်းကိုသာ ခံစားရသည်က အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

"ပေါင် နည်းနည်းကား . . အင်း"

အစ်ကို့ အသံက အမောတကောနိုင်လှသည်။ လွတ်ကျသွားမှာစိုးသော ဝက်သားတုံးကြီးကို အငမ်းမရ မနားတမ်း ကိုက်ဖဲ့စားသောက်နေသူ၏ အသက်ရှူသံနှင့် တူလှသည်။ မိချော အစ်ကို့ခါးကို ဖက်ထားသည်။ အရပ်ချင်းကမညီ။ အစ်ကိုက ဒေါင်မြင့်နေသဖြင့် အစ်ကိုလီးကြီးက ငိုက်လျှိုးပြီး စိုက်ဝင်နေရသော စောက်ခေါင်းနှင့် ချော်နေပြန်သည်။ မိချော ခြေဖျားလေး ထောက်ခါ ထောက်ခါ အဝနှင့်တေ့ . . တေ့ပေးသော်လည်း မဝင် ကြာတော့ ညောင်းလာသည်။

"အိပ် . . ပေးမယ်ကွယ်"

အစ်ကို့ခါးကို မလွတ်တမ်းဖက်ရင်းက မိချော ထမီပုံပေါ် ကျောချပြီး လှဲအိပ်လိုက်သည်။ နို့နှစ်လုံးနှင့် အစ်ကို့လီးက ထိခတ် ပွတ်သပ်မိ၍ ရင်မှာ ပူထူပြီး ရှိန်းကနဲ ဖြစ်ရသည်။ လီးကြီး၏ လုံးပတ်နှင့် အရှည်အနေအထားကိုလည်း ထိတ်လန့်စွာ အနီးကပ် မြင်လိုက်ရ၏။ ကျစ်ကျစ်မာမာ အသားစိုင် ပူပူနွေးနွေး အစ်ကို့လီးကို ကိုင်လျက် ခပ်နာနာလေး ဖိပွတ်ပေးလိုက်လေ၏။

"ပြွတ် . . ပြွတ် . . ဖွတ် . . ပလွတ် . . ပြွတ်"

လီးထိပ်မှ သံစုံထွက်လာသည်။ မိချော သိမ့်ကနဲ ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့သော ဝေဒနာတစ်မျိုးကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်မှ ထွက်လာသော အသံသည် တမျိုးပင် ခံစားရသော အသံတစ်မျိုးလေလားမသိပါ။

"အ . . နာတယ် . . မိချောရဲ့ . . အရမ်း မဖြဲနဲ့"

အစ်ကိုက နာနာကျင်ကျင် ပြောမှ မိချော ရပ်လိုက်သည်။ ထို့အတူ အစ်ကို့ဖင်ကြီးအောက်ဆီသို့ ရွေလျားသွားသည်။ နွေးထွေးသော ဝှေးဥကြီးများက မိချော ခန္ဓာကိုယ်ကို ပွတ်တိုက်သွားလေသည်။ မိချော လက်နှစ်ဖက်ကို အားပြုပြီး တစ်ဆစ်ချိုး ချိုးထား၏။ အစ်ကိုက သူ့လီးကို အသေအချာကိုင်ပြီး အပေါက်ကို စမ်းတဝါးဝါး တေ့နေပြန်၏။ မိချော သိပ်စိတ်မရှည်ချင်တော့ပေ။

"ကျွတ် . . ဒီမှာ . . ဒီမှာ . . ကဲ တွေ့ပြီလား"

စောက်ပတ်ဝနှင့် လီးထိပ်က ပုလင်းဝနှင့် အစို့လို ဖိကပ်မိသွားသည်။ သည်မှာ မိချော မျက်တောင်လေး မေ့စင်းသွားသည်အထိ အီစိမ့် ချိုမြိန်သော အထိအတွေ့။

"ဘွတ် . . . ဘွတ်"

"အား . . . ဝင်သွားပြီ . . အီး . . ရှီး ကျွတ် ကျွတ်"

လီးထိပ်က ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ကျွံဝင်သွားသည်။ မိချော၏ ဖင်ကြီး နောက်သို့ တွန့်ကနဲ ရွေ့သွားသည်။ အစ်ကို့ခြေထောက်နှစ်ဖက်က မိချောတင်ပါနှစ်လုံးကို ဖနောင့်နှင့် ဖိကပ် ဆွဲထားလိုက်ရာ ဖင်ကြီးမှာ ရွေ့မရတော့ပေ။

"ဘွတ် . . . ဘွတ် . . ဘွတ် ပြွတ်"

"အို . . အ . . အိုး . . အ . . အ . . ဟာ့ . . အား . . ကျွတ်"

ဘွတ်ကနဲ လီးထိပ်ဝင်သွားသည်နှင့် အရည်စိုစပြုနေသော မိချော၏ စောက်ခေါင်းထဲမှ " ဘွပ် " ကနဲ အန်ထွက်လာပြီး " ပြွတ် " ကနဲ ဟူသော အသံနှင့်အတူ နွေးအိသော အရည်ချွဲချွဲများ လျှံထွက်ခြင်းကို သိရှိခံစားလိုက်ရလေသည်။
အသစ်ချပ်ချွတ် ပါကင်မဖွင့်ရသေးသော မိချော၏ စောက်ပတ်ကလေးမှာ တင်းကနဲ ကြပ်စည်းခံရသလိုပင် ဖြစ်သွားရ၏။ အတွင်းပိုင်း စောက်ခေါင်းထဲမှ အလိုးခံရခြင်း အရသာ၏ ကောင်းမွန်ခြင်း ကြည်နူးခြင်းကို လီးထိပ်ကြီးမှ လက်ခံရရှိလိုက်လေသည်။ကြွပေးရင်း
"ဘွတ် . . . ဘွတ် . . စွတ် . . ပြွတ်"

ထွန်းဇော် နှစ်ချက်ဆင့်၍ ခပ်ဖိဖိလေး ဆောင့်ပေးလိုက်၏။ လီးထိပ်မှ နင့်ကနဲနေအောင် တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ဆောင့်မိ၏။

"အ . . အစ်ကို . . "

မိချော အသက်ရှူရပ်သွားသည်။ မျက်လုံးထဲ ပြာကနဲ ဝင်းကနဲ ဖြစ်သွား၏။ ကြားဖူးနားဝဖြင့် စဉ်းစားမိသည်။

"အပျိုမှေး . . ပေါက်သွားတာ"

ဟုတ်လား . . မဟုတ်လား မသိ၊ နှစ်ဦးသား အတည်ပြုသလို ဆက်လိုးကြသည်။ ထွန်းဇော် ယောကျ်ားလေးစိတ်ထဲ၌ ဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မဖိုက်ရသေးသော စောက်ဖုတ်လေးကို လှပသော ဘီယာဘူးအသစ်ကလေး ဖောက်လိုက်ရသလို ကျေနပ်သွား၏။
မိချောကလည်း ဒါကိုတော့ လေ့လာဘူးသည်။ အပေါက်သစ်ကိုမှ ချစ်တတ်ကြသော ယောကျ်ားလေးတွေ၏ ညာဉ်ကို သိထား၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ အပျိုမှေးပေါက်သွားပြီဟု သံယောင် ထည့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအသံကြားမှ ထွန်းဇော် အားထည့်ပြီး ကြုံးတော့သည်။

"ဘွတ် . . . ဘွတ် . . ဖွတ် . . ဖတ်"

"အင့် . . အင့် . . အင့် . . အ . . အား . . ဟ . . လားလား"

မိန္ဓချောတစ်ယောက် ကိုယ့်အတတ်နှင့် ကိုယ်စူးပြီ၊ ဆင့်နေအောင် ခံရသည့် ပေါင်နှစ်ဖက်က ကားပြီး အပေါ် ဖြဲထောင်ထားရာ ဆီးခုံက မောက်တင်းလျက် ခပ်မို့မို့လေး ကော့တင်ပေးသလိုဖြစ်၏။ ကုတင်မဟုတ်၊ ကြမ်းမဟုတ်။ ကတ္တရာလမ်း မာမာမှာ ထင်တိုင်းဆောင့်နိုင်၏။(မြေကြီး၌ ဖိုက်ရသော အရသာမှာ တောင်ဆုပ်ခန့် ထူသော ဖဲမွေ့ယာပေါ်၌ ဖိုက်ရသော အရသာမှာ အပျော့ အမာ ခံအား ဆောင့်အား ကွာလွန်းလှသည်။)
ယခု မိချော နင့်နေအောင် အလိုးခံရသည်။ စောက်ပတ်ထဲမှ ကျင်တက်သွားအောင်ထိသည်။
ဆောင့်ချက်တိုင်းက အားပါ၏။ ကြီးမားလှသော ဖင်သားကြီးများသာ မရှိပါက အရိုးတွေ အမှုန့် ဖြစ်ကုန်မလားဟု မဆိုနိုင်ချေ။

"အစ်ကို က အဆုံးထိ ဆောင့်တာပဲ . . တခါထဲ . . အင့်"

"နာ လို့လားဟင်"

"နာတာပေါ့ အသက်အောင့်ထားရတာ . . အသက်ရှူဖို့တောင် အချိန်မရတော့ဘူး . . အားကြီး ကြမ်းတာပဲ"

ငိုသံလိုလို ဒေါသသံလိုလို ပြောလိုက်သော မိချောစကားကြောင့် ထွန်းဇော် အကြမ်းဆုံးသော ဆောင့်အားမှ ကပ်ညှောင့်လိုးနည်းသို့ ပြောင်းလိုက်လေသည်။

"ဘွတ် . . . ဘွတ် . . စွတ် . . ဘွတ် . . စွတ်"

"အင့် . . အင့် . . အဲ့ . . အဲဒါက တော်သေးတယ် တခါတည်းများ အသက်ရှူလို့ကို မရဘူး"

"ပြွတ် . . ဘွတ် . . . ဘွတ် . . "

"ဟ . . အ . . အိုး . . အိုး . . အဆုံးချည်းဝင်တာပဲကွယ်"

လီးမွေးကြမ်းကြမ်းကြီးများက မိချောရဲ့ စောက်မွေးအုံလေးကို ခပ်ဖိဖိလေး ဖိကြိတ်ပြီး ညောင့်နေသည်။ ဗြိ ကနဲ ဗြိ ကနဲ အမွေးချင်း ဖိကြိတ်သံက တစ်ခါတစ်လေ ခပ်ကျယ်ကျယ်လေး ထွက်ထွက်လာတတ်လေ၏။

"အ . . အစ်ကို အရမ်းအဆောင့်သန်တယ် . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . "

"ဆောင့်တာ မိချော မကြိုက်ဘူးလားဟင်"

"ဆီးခုံနာတယ် ဘာမှန်းလည်း မသိဘူး၊ အရသာမှ မရှိတာ စွတ်ညောင့်နေတာပဲ မုန်းတယ်"

ပါးစပ်ကလေး ရဲရဲဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြား တိုးတိုးလေး ပြောနေသော မိချောအသံက လေသံလေးမျှသာဖြစ်၏။

"အစ်ကိုလီးကြီးကို အားရရဲ့လားဟင်"

"ဟာ အစ်ကိုကလည်း . . . သွား မသိဘူး"

"ခံလို့ ကောင်းရဲ့လားလို့မေးတာပါ"

"ဟိ ဟိ တော်ကွာ မမေးနဲ့ ရှက်တယ်"

"အ . . အင့် . . ဟင့် . . အင့် . . အင့် . . အား ကျွတ် ကျွတ်"

စောက်ပတ်ထဲ လီးဝင်နေစဉ် နို့အစို့ခံရသော အရသာမှာ မိန်းခလေးတစ်ဦးအတွက် အမြင့်ဆုံး ခံစားမှုပင် ဖြစ်သတည်း။

"ရှီး . . အား . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . အီး . . အား . . အစ်ကို . . ဖယ် . . ဖယ်တော့ . . "

"ဟာ ဘာလို့ဖယ်ရမှာလဲ . . ပြွတ် . . ပြွတ်"

"အာ . . ဒီမှာ ထွက် . . ထွက်ကုန်တော့မယ် ဖယ်ပါဆို"

"ထွက် . . ထွက် . . ပြွတ် . . ပြွတ်"

"ဟင့်အင်း . . အား ဒုက္ခပါပဲ . . ရှီး . . ပြွတ် . . ပြွတ် . . ဘွတ်"

အား . . အား . . အား . . မိချောအသံ အနည်းငယ် ကျယ်သွားသည်။ ဘတ်စ်ကားဆီမှ လူသံ သဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသည်။

"သိပ်မအော်နဲ့လေ လူတွေကြားကုန်လိမ့်မယ်"

"အို ကြား ကြား မတတ်နိုင်ဘူး . . အား အား"

ကောင်မလေး စွတ်အော်နေပြန်သည်။ "ဖြင်း" ကနဲ ရှိန်းတက်သွားရသော ခံစားမှုနှင့်အတူ လီးထိပ်မှ အားရပြည့်ဝသော ခံစားမှု သုတ်ရည်များ ဇိကနဲ ဇိကနဲ မိချောလေး၏ စောက်ခေါင်းအဆုံး၌ စိမ်ထားရင်း ပန်းထည့်ပစ်လိုက်တော့သည်။ မိချော၏ စောက်ပတ်လေးထဲ နွေးကနဲ နွေးကနဲ ခံစားလိုက်ရပြီး နှစ်ယောက်သား အသားချင်း ဖိကပ်ပူထားရင်း ရှူစိ ရှူစိဖြင့် အရှိန်မသေသေးသလို ကပ်ဆောင့်ရင်း ညှောင့်ရင်း ကာမအရသာကို အပြည့်အဝ ခံစားလိုက်ကြရလေသည်။
လူသူကင်းမဲ့သော ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးပေါ်မှ အပျိုစင်မလေး၏ သွေးကွက်လေးကိုတော့ဖြင့် မည်သူမျှ ရေးကြီးခွင်ကျယ် သတိထားမိကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

xxxxxxxxxx

"မိချောကို . . . ကို မေ့လိုက်ပါ နော်"
ပိုက်ဆံအိတ်လေးလာယူရင်း ကားပေါ်က အဆင်း၌ မိချော ကပ်ပြောသည်။ ထွန်းဇော် လှိုက်ကျင်သော ခံစားမှုကို ခံစားရသည်။
"မိချောတို့ ရွာကို ပြောပြခဲ့ဦးလေ . . "
"အို . . အပိုတွေ"
မိချော မျက်နှာထား တင်းတင်းလေးဖြင့် တစ်ချက်ဟောက်ပြီး ဆင်းသွားသည်။ ကားလမ်းဘေးရှိ ဖုံထနေသော လှည်းလမ်းမအထိ နောက်မှကြည့်ပြီး တန်းပြေးသွားသည်။
"မောင်း . . ဆရာရေ့ မောင်း"
"မမောင်းသေးဘူးလားကွာ"
"အမ် . . ရောဂါကျွမ်းနေပြီ"
"ဇော်ကြီး မောင်းကွာ"
" . . . . . "
"ကျွန်တော် မောင်းလို့မရတော့ဘူး ကိုစံလှ"
ငိုသံပါကြီးနှင့် ပြောလိုက်သော ထွန်းဇော်ကို စံလှ သက်ပြင်းချရင်း ကြည့်သည်။
"ခက်ပြီ ကဲဖယ် ငါပဲ မောင်းမယ်"
စပယ်ယာစံလှ ဒရိုင်ဘာ ထိုင်ခုံ၌ ဝင်ထိုင်ပြီး မောင်း၏။ ရေးရေးပျပျ မိချော၏ သဏ္ဌာန်လေးကို ထွန်းဇော် လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲစွာ နောက်ဆုံးငေးနေမိခဲ့သည်။ ကားသည် အိုးသည်ကုန်းကို ကျော်လပြီး ဖြစ်သည်။ ခရီးသည် တစ်ယောက်မျှ မကျန်တော့။
"ငါ ငယ်ငယ်က အခု သွင်ရုံမှာ ရုပ်ရှင်စပြီး ကြည့်ဘူးတယ်၊ နောက် နှစ်နှစ်လောက်အထိ သွင်ရုံမှာပဲ ကြည့်တယ်၊ သွင်ရုံကိုပဲ ကြိုက်တယ်၊ နောက် လည်လာတော့ ပပဝင်းရုံ ကြည့်တယ်၊ သွင်ရုံကို မသွားတော့ဘူး၊ နောက် သမ္မတ မှာပဲ ကြည့်တယ်၊ ဘယ်ရုံမှ မသွားဘူး။ အခု ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံးကို ငါကြည့်တယ်၊ ရုံ မရွေးတော့ဘူး၊ ဘယ်ရုံဖြစ်ဖြစ် ကြည့်တယ်၊ မိန်းမလဲ ဒီလိုပါပဲ ဇော်ကြီး၊ သာတာမတွေ့သေးတော့ . . ဟင်း ဟင်း"
ကားကို မောင်းရင်းက စံလှ လူလည်ကျနေ၏။ ထွန်းဇော် အံကို ကြိတ်ထားသည်။ မချစ်ဘူးသော အသည်း၌ . . အပြစ်အနာအဆာကင်းသော အသည်းသန့်သန့်လေးပေါ်၌ အမာရွတ် ထင်စေသော အချစ်ငရဲမီးကို သွန်းလောင်းချပေးသွားသော အဆိပ်ပန်းမလေး မရွှေချော . . ပြန်လည်ဆုံစည်းခဲ့သည်ရှိသော် . . . . .

"ဟော့ကောင် ထွန်းဇော် ငါ ဒီမှာကွ"
"လခွေးမှပဲ မင်း ကလပ်စ်ကလည်း မပြီးသေးဘဲနဲ့"

မျက်မှန်ထူထူနှင့် အင်းတီ ခေါ် တရုပ်က ထွန်းဇော်ဘေး ဝင်ထိုင်သည်။ အင်းတီနှင့် အတူ အတန်းတူ ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သော စာဂျပိုးလေး ခင်မောင်ထွန်းလည်း ပါလာသည်။
"မင်းတို့က ဘာလို့ ငါ့ကို ရှာနေရတာတုန်း ဆိုစမ်းပါဦး"
"ကား . . ကား ပြောချင်လို့လား"
"ဌားမလို့လား"
"ဌားမလို့ပေါ့ကွ ဝယ်နိုင်မှတော့ မင်းဆီ လာမလား"
"အင်း ပြောလေ ဘယ်သွားမှာလဲ"
"ဘယ်မှ မသွားဘူး အိမ်ပြန်မှာ"
"ကြိုပို့ လုပ်ရမှာလား"
"ဒါပေ့ တို့လေးယောက်တည်း"
"လေးယောက်က မင်းရယ် . . ခင်မောင်ထွေးရယ် . . "
"ငြိမ်းငြိမ်းနဲ့ စတယ်လာကောကွ"
စတယ်လာက ဂွမ်းလေးလို ဖြူနုသည်။ ကျောက်သားလေးနယ် မွတ်ညက်သည်။ သလင်းကျောက်လေးနှယ် ကြည်လဲ့နေသည်။ အဝေးမှ ကြည့်ရှုမှုဖြင့် ထင်းကနဲ ပေါ်လွင်နေသည်။ သို့သော် ၂၀ ရာစုကို ကျော်လွန်ပြီး ၂၅ ရာစု ဆီသို့ ခြေမကျွံထွက်နေအောင် ရှေ့မှပြေးနေသူလေးပင်တည်း။
"ကိုင်း မနက်ဖြန်ကစပြီး ကြိုပို့နော်"
"အချစ် ကြိုပို့ကျောင်းကားလို့ ရေးထားရမှာပေါ့နော်"
"မင့်မအေ . . အချစ်ကြိုပို့လား"
ခင်မောင်ထွေးက ရုတ်တရက် ရယ်လိုက်ပြီးမှ သူ့အစ်မပါကြောင်း သတိရသွားပြီး ထွန်းဇော်ကို မကျေမနပ် ကြည့်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

××××××××××

"ကားပေါ်က ကိုဇော်ကြီး ရည်းစားလားဟင်"
"ဟာ ဟိတ် ကြားသွားပါဦးမယ် ခါတ်ဆီ ပေးစမ်းပါ"
"ချောလိုက်တာနော် ကိုဇော်ကြီး မိတ်ဆက်ပေးပါလား"
"အရေးမပါတာ ရီနွယ်ရာ လုပ် . . လုပ်စမ်းပါ အာပလာတွေပါ၊ ငါ့ကားဌားစီးတာပဲကြည့်လေ ဟင်းဟင်း"
ရီနွယ် ဂါလံခွက်ကြီးကိုင်ပြီး စတယ်လာကို ငေးနေမိ၏။
"ခလုတ်တိုက်ပြီး ဂန့်နေဦးမယ် အောက်ကြည့်"
စတယ်လာနှင့်စာလျှင် ရီနွယ့်၏ အလှကမှ အကြည့်ခံနေသေး၏။ စတယ်လာ့ အလှက သစ်လွင်တောက်ပသော အလှဟုတော့ ဆိုနိုင်ပေသည်။
ငြိမ်းငြိမ်းဆိုသော ခင်မောင်ထွေးအစ်မက အနည်းငယ် ရင့်ကျက်သယောင်ရှိသည်။ ပြာလွင်သော မျက်လုံးလေးများက ထာဝစဉ် ရှက်ရွံ့စွာ ငုတ်လျှိုးနေတတ်သည်။ ထွန်းဇော် သတိထားမိသည်။ အင်း နှင်းဆီနဲ့ ခရေလို အလှမျိုး . . . ။
အင်းတီနှင့် ခင်မောင်ထွေး ဂျီကျနေသဖြင့် ခါတ်ဆီပင် ဝယ်မထည့်ခဲ့ရပဲ ရီနွယ်တို့ဆိုင် ရောက်မှ ဝယ်ထည့်ရသည်။ အမေဝိုင်းက စူးစမ်းသော မျက်လုံးများနှင့် ထွန်းဇော်ကို ကြည့်သည်။ သည်အကြည့်ကိုလည်း ထွန်းဇော် နားလည်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အရှက်ပြေ ဟက်ကနဲ ရယ်ရင်း . . ။
"ကျောင်းကား ဖြစ်နေပြန်ပြီ အမေဝိုင်းရေ"
"အမေဝိုင်းက မဲ့ပြီး ခေါင်းငြိမ့်ပြသည်။
"ဟော့ကောင် လုပ်ဟ မြန်မြန်"

"လာပါပြီကွ မင်းတို့ကလည်း ခုမှ ခုနှစ်နာရီခွဲသေးတာ"
ခင်မောင်ထွေး ပေါ်တာကတ် ဦးခေါင်းမှ လှမ်း၍အော်၏။ ထွန်းဇော် ရီနွယ့်လက်ထဲမှ ဂါလံခွက်ကို ယူပြီး ဆီထည့်သည်။
"အင်ဂျင်ဝိုင် မရောတော့ဘူးလား ကိုဇော်"
"ရှိသေးတယ်ဟ တစ်ပုလင်း ဒီမှာ"
ဝိုင်ဘာနောက်ခုံမှ အင်ဂျင်ဝိုင်ပုလင်းကို ဓါတ်ဆီတိုင်ကီထဲ ရောပေးလိုက်သည်။
"ဓါတ်ဆီနဲ့ ရောထည့်ရလားဟင်"
အံ့ဩဟန်ဖြင့် စတယ်လာက မေးသည်။
"ဟမ်းဘီး၊ ဒိုင်ဟာ့စုနဲ့ ပေါ်တာကတ်က အင်ဂျင်ဝိုင်နဲ့ ဓါတ်ဆီ ရောကျွေးရတာချည်းပဲလေ"
"အော် ခုမှ သိတာ"
စတယ်လာနှင့် စကားပြောဖြစ်သွားသည်။ ရီနွယ်က ဘာမှန်းမသိ ထွန်းဇော်လက်ထဲမှ ဂါလံခွက်ကို ဆတ်ကနဲ ဆောင့်ယူပြီး ဆောင့် . . ဆောင့်နှင့် ထွက်သွားလေ၏။
"အဟီး ကိုဇော်ကြီး သူက ဒီဆိုင်ကလား"
ခင်မောင်ထွေးက စပ်ဖြဲဖြဲ မျက်နှာပေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။
"အင်း ဓါတ်ဆီရောင်းတဲ့ အမေဝိုင်းသမီးလေ"
"မှည့်တယ်နော် ဟဲဟဲဟဲ"
အင်းတီက ကားနောက်ခန်းမှ လှမ်းအော်သည်။
"ဟိတ်ကောင် နှာဘူး စွတ်ပြောမနေနဲ့ ကိုဇော်ကြီး ပစ္စည်းဖြစ်နေရင် မျက်နှာပူစရာကြီး"
"ဟာကွာ . . "
"ညနေကို မာလာဘက် ခဏသွားကြမယ်နော်"
"ရတယ်လေ ကလပ်စ်ပြီးမှ မဟုတ်လား"
"အင်းပေ့ါငြိမ်း သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားလို့"
အင်းတီကို သာမန်လေသံနှင့် ပြောနေသော်လည်း စတယ်လာက တစ်စုံတစ်ရာ နောက်ပြောင်ရန် ပါးစပ်ပြင်နေသည်။
"ဗျို့ ကားဆရာ ညနေ ချိန်းထားတာရှိတယ်နော် မမေ့နဲ့"
"ဘာလဲ ဘာပြောတာလဲ"
ကားစက်သံနှင့် မရှင်းသော ဇော်ကြီးက လှည့်မေး၏။ စတယ်လာ ခွက်ထိုးခွက်လန်လေး ရယ်နေသည်။
"အင်း . . ဒါ . . ဒါ ရယ်စရာလား ဟဲ့"
အင်းတီက မျက်နှာထိ မျက်နှာထားအပြောကြောင့် စတယ်လာ့မျက်နှာ ဘရိတ်ဆောင့်နင်းခြင်း ခံလိုက်ရသော တိုယိုတာကားနှယ် ခေါင်းလေးငုံ့ပြီး အရယ်ရပ်သွား၏။

××××××××××

"ဒီည စတိတ်ရှိုးလက်မှတ် ရလာတယ်ဟေ့"
"ဟယ် ပြစမ်း"
"အို ဘယ်မလဲ သုံးစောင်တည်း"
စတယ်လာက စိတ်ပျက်သလို ညည်း၏။
"စတယ်လာတို့ သွားကြပါ ငြိမ်းက အိပ်ရေးပျက်သိပ်မခံနိုင်ဘူး"
ငြိမ်းငြိမ်းက လက်မှတ်သုံးစောင်ကို တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ပြောသည်။
"ဟယ် . . အယ် . . မဟုတ်တာ ဒါဆို အဟီး . . ငါတို့ပဲ သွားရမှာပေ့ါ"
စတယ်လာ့စကားကြောင့် ခင်မောင်ထွေး ခမျာမှာ ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားရ၏။

ထိုစဉ် ပါဝါမျက်မှန်လေးဖြင့် သွယ်လျဖြူနွဲ့သော ကျောင်းသူတစ်ဦး ကင်တင်းထဲသို့ ဝင်လာရင်း ငြိမ်းငြိမ်းကို ပြုံးပြ၏။
“ဟော ဖြူရောက်လာပြီ လာ ထိုင်”
ဖြူဆိုသော ပါဝါမျက်မှန်နှင့် မိန်းကလေးက တွေ့နေကျ အင်းတီနှင့် ခင်မောင်ထွေးကို ပြုံးပြရင်း အကြည့်က
ထွန်းဇော်ဆီ ရောက်သွားသည်။ ထွန်းဇော်က သောက်လက်စ ထောပတ်တစ်ဇွန်းကို ပါးစပ်ထဲ ထိုးသွင်းရင်း
ခပ်ရေးရေး ပြုံးပြဖြစ်သည်။
“သူက ကိုထွန်းဇော်တဲ့ တို့အဖွဲ့ထဲကပဲ”
“ဟုတ်လား ဒါဆို အီကို အဖွဲ့ကြီးစုမိတာပေါ့”
စတယ်လာတစ်ယောက် ငြိမ်းငြိမ်းနှင့် ဖြူတို့ကြား၌ ထွန်းဇော် မျက်နှာငယ်စွာ ကျန်ရစ်သည်ကို လှည့်၍မျှပင်
မကြည့်တော့ချေ။

“ဟင် စတယ်လာ မကြည့်ဘူးလား”
“ငြိမ်း ပျောက်သွားလို့ ကိုဇော့်ကားဆီ လာကြည့်တာ”
“အပေါ့အပါး သွားတာနေမှာပါ ကားဆီ ပြန်မလာပါဘူး”
စတယ်လာက ဘလောက်စ်အင်္ကျီ လည်ဟိုက်လေးထဲမှ ဝင်းဝါနေသော ရင်ညွန့်လေး ပြူထွက်လာသည်အထိ
ကုန်းလိုက်ရင်း ဟန်လုပ်ပြီး ရယ်သည်။
“ဟင်း . . ဟင်း ယုံပါတယ်နော် ဒီက ငြိမ်းကို လာရှာတာပါ ၊ စတယ်လာ ကိုဇော့်ကို စစ်ဆေးနေတာ
မဟုတ်ပါဘူးနော်”
ကားရှေ့ခန်းလေးသည် ကြပ်တီးကြပ်တောင်း နိုင်လှသည်။ မှောင်ရိပ်ကျသော ကားခေါင်းအတွင်းသို့ စတယ်လာ
ရဲတင်းစွာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ကားလေး ငြိမ့်ကနဲ တုန်သွား၏။
“ကို . . ဇော်” လေသံအုပ်အုပ်ဖြင့် ခေည်။
“ဘာလဲ . . . စတယ်လာ”
“ကျောင်းမှာ စတယ်လာကို လိုက်နေတဲ့ ဘဲလေ အခုလိုက်လာတယ်၊ စတယ်လာက အုံနာရှိတယ်လို့ ပြောထားတာ
မယုံဘူး ဟိုမှာ လာကြည့်နေပြီ ဒီဘက်တိုးနော် ခဏ”
ထွန်းဇော် ရင်ခုန်ချိန်မရလိုက် . . . . .
အိပ်ပျော်နေစဉ် မိုးကြိုးပစ် ခံလိုက်ရသည့်အလား ကယောင်ကတမ်းဖြင့် အတင်းဖိကပ်လာသော စတယ်လာ
နှုတ်ခမ်းနွေးနွေးကို ယောင်ယမ်းပြီး စုပ်လိုက်ရသည်။ နှုတ်ခမ်းနီနံ့ သင်းသင်းချိုမြသွားသည်။ ကားဘေး မနီးမဝေးမှ
အကဲခတ်ဟန် ဆံရှည်ကိုယ်တော်လေး နှစ်ယောက်ကို ထွန်းဇော် တွေ့နေရသည်။
“အင်း . . အွန်း . . ပြွတ် . . ပြွတ် . . စွပ် . . အွန်း . . ပြွတ်”
စတယ်လာက ထွန်းဇော် နှုတ်ခမ်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး စုပ်ယူသည်။ ထွန်းဇော် ထောင်းကနဲ ဒိုင်းကနဲ လေ
ဘာတွေဖြစ်ကုန်သည်မသိ ထ
ဟန်ဆောင်အနမ်းဟုဆိုသော စတယ်လာ့ အနမ်းက အသက်ပါလာသည်။ တဒင်္ဂ မဟုတ်တော့ချေ။
“အွန်း . . ဟင်း . . အွန်း . . အင်း . . ပြွတ် . . စွပ် . . ”
နွေးအိနူးညံ့သော ရင်သားနှစ်မွှာက ထွန်းဇော်၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို တင်းတင်းကြီး ဖိကပ်မိသည်။ လိုမ့်လူးသည်။
ဤအထိအတွေ့ကြောင့် တာဝါကရိန်းမောင်းတံကြီးက တဖြေးဖြေး
သူတို့ ဟန်ဆောင်နေတာပါလို့ ရှင်းပြလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ အိုး . . . စတယ်လာ မင်းလက် နွေးနွေးလေးက
ယုယုယယ ကိုင်ဆွပေးနေတာ ဟန်ဆောင်တာပဲလားကွယ် . . . . ။
ထွန်းဇော် ချောင်ပိတ်မိနေသော လက်ဝှေ့သမားလို ရုတ်တရက် ဘာပြန်လုပ်ရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေရသည်။
လမ်းပေါ်မှ ကိုယ်တော်က သောက်လက်စ စီးကရက်ကို မြေကြီးပေါ် ချပြီး ဟပ်ဖ်ရှူးဖိနပ်ဖြင့် ဖိချေနင်းသတ်ပြီး ချာကနဲ
လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။
“သွား . . သွားကြပြီ စတယ်လာ”

စတယ်လာ့ ကိုယ်သင်းနံ့မွှေးမွှေးလေးက နှာခေါင်းထက်မှာ ထင်ကျန်ရစ်နေဆဲပါလေ . . . ။
“ဟင်း . . ” စတယ်လာက ရှည်လျားလှသော သက်ပြင်းလေးကို ခိုးရှိုက်ရင်း “ မောသွားတာပဲ” ဟု တိုးတိုးလေး ပြော၏။ ခန္ဓာကိုယ်ချင်းက ပူးကပ်ထားဆဲရှိသည်။ စတယ်လာ့ နားရွက်ကလေးတစ်ဖက်က ထွန်းဇော်ရင်ဘတ်၌ ကပ်ဖိထားရာ ကျယ်လောင်သော ထွန်းဇော်၏ နှလုံးခုန်သံပြင်းပြင်းကို ကြားနေရသည်။
“ဒိတ် . . ဒိတ် . . ဒိတ် . . ဒိတ်”
“ကိုဇော့် ရင်တွေ အရမ်းခုန်နေတယ်”
“ဟုတ်တယ် အားကြီး ယုံပါဘူးနော်”
“တကယ်ပါ ဒီလို မွှေးအီတဲ့ အနမ်းမျိုး တစ်ခါမှ မခံစားဘူးသေးဘူး၊ ပြီးတော့ ခုလို အကိုင်လည်း မခံဘူးသေးဘူး”
“အယ် . . ယုတ်မာတာ ကြည့်”
စတယ်လာ လက်သီးဆုပ်ကလေးများဖြင့် ထွန်းဇော် ရင်ဘတ်ကျယ်ကြီးကို ခပ်ဖွဖွ ထုရင်း ရှက်ရွံ့စွာ ပြောသည်။ စတယ်လာ့ ရင်၌ ကြည်နူးနွေးထွေးနေ၏။ ထွန်းဇော်လက်က စတယ်လာ့ ပေါင်လုံးလုံးလေးကို ဖွဖွလေးပွတ်ရင်း ပေါင်ရင်းသို့ ရွေ့လျားလာနေသည်။ တရုပ်မလေး စတယ်လာက သည်လက် ဘယ်ကို ဦးတည်နေသည်ဆိုသည်ကို သိသည်။ မတားမြစ်ရက် . . ထွန်းဇော် လက်ခုံပေါ်မှ လက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ခပ်သာသာလေး အုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း မှေးလိုက်သွားမိသည်။
“ဟ . . အား . . အဲလို မလုပ်နဲ့ကွယ်”
ကားလေး သိမ့်ကနဲ ငြိမ့်ကနဲ ခါရမ်းသွား၏။ ဒရိုင်ဘာခန်း နောက်ကြည့်မှန်တွင် ချိပ်ဆွဲထားသော စံပယ်ပန်း အတွဲလေးက ရမ်းခါသွားသည်။
“ရှီး . . အ . . အ . . ယ . . ယ . . ယားတယ် . . ဆို”
ထွန်းဇော် နူးညံ့သော စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးကို အပီအပြင် ပွတ်သပ်ပေးနေမိသည်။ လက်ဖဝါး၌ ဂင်းလက်ချောင်းများဆီမှ လည်းကောင်း အလွန်နူးညံ့သော ဝါဂွမ်းအထိအတွေ့ကဲ့သို့ မွတ်မွတ်စင်စင် အထိအတွေ့ကဲ့သို့ ထွန်းဇော် ခံစားရသည်။ တသိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါ တုန်ရီနေသော ရင်အစုံက ဆူလှိုက်သော ခံစားမှုကို အပြင်းအထန် ခံစားလိုက်ရသည်။
“ဟော့အေးကွယ် . . သူများ မနေတတ်တော့ဘူး”
မသိမသာလေး ရှိုက်လှိုက်သော အသံအက်အက်ကလေးက ထွန်းဇော်ကို နှိုးဆွပေးသလို ဖြစ်နေသည်။ စတယ်လာ၏ ဝင်းဝင်းပပ မျက်နှာလေးက ထွန်းဇော် ရင်ခွင်တွင်းသို့ အတင်းအကြပ် ပူးကပ်တိုးဝင်ရင်း အသက်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်ခြင်းကို စတယ်လာသိသည်။ ပေါင်နှစ်ခြမ်းက ဟပြဲသွားပြီး တင်းမာနေသော ထွန်းဇော်ပစ္စည်းကို အသာအယာ ကိုင်ပေးမိသည်။ စကားတစ်ခွန်းတစ်လေမျှ မဆိုမိကြပဲ ဘာလုပ်ကြမည်ကို အထိအတွေ့ အပွတ်အသပ် အကာအပြလေးများက အပြန်အလှန် စကားတွေ ပြောနေကြပေသည်။ ထွန်းဇော် ပုဆိုးကို ဆွဲတင်ရင်း ဖေါင်းကား အိစိုနေသော စောက်ဖုတ်လေး အဝ၌ တေ့လိုက်သည်။
“ဟို့ . . အို ”
စတယ်လာ နှုတ်ခမ်းလေး စုချွန်ပြီး မျက်ဖြူလေး လန်သွားသည်။ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ဖက် မဟတဟလေး ဖြဲထားသည့်တိုင်အောင် ကွမ်းသီးခေါင်း လီးထိပ်ကြီးက ပြူတစ်နေ၏။
“ဘွတ် . . ဖွတ် . . စွပ်”
“အို . . အား . . အမလေး”
ခပ်အုပ်အုပ် ဆက်တိုက်ထွက်လာသော အသံညှင်းညှင်း . . .
“မဖြစ်ဘူး ထင်တယ် . . . အ . . . အရမ်းကြပ်နေတယ်”
“ ဘွတ် . . ဘွတ် . . ဖွတ်”
“ဟော့ . . အေ့ . . အ . . အား”
စတယ်လာ အဆိပ်ရှိသော မြွေကိုမှ ကစားမိခဲလေ၏။
“အား . . မရဘူး . . အု . . အားဟား . . မရ . . မရဘူး”

"ဘွတ် . . ဘွတ် . . ဖွတ် . . စွတ် . . ပြွတ် . . "
"ဘွာ" ခတ်၍ မရသော ကစားနည်းတစ်မျိုးကို စတယ်လာ စိတ်လိုလက်ရ ကစားမိခဲ့ချေပြီ။ စိတ်ကြမ်း လူကြမ်း သန်မာလှသော ထွန်းဇော်ထံမှ မြင်းသိုးကြီး နှာမှုတ်သံလို ပြင်းပြသော အသံကို ကြားနေရသည်။ ဆီးစပ်မှ နာကျင်သော ဝေဒနာနှင့် မာတင်းသန်မာလှသော လိင်တန်ကြီး အလိုအညှောင့် ဝေဒနာတို့ ရောပြွန်းကာ စတယ်လာ ထွန်းဇော်ရင်ဘတ်ကို အတင်း တွန်းကန်ထား၏။ သားအိမ်ကို ထိုးဖောက်၍ အစာအိမ်အတွင်းသို့ပင် ရောက်သွားလေသလား ထင်ရလောက်အောင်ပင် လိင်တန်ကြီးက ကြီးမား ထွားကြိုင်းလွန်းနေပြန်သည်။ ဒူးနှစ်ဖက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ထားသော ထွန်းဇော်၏ လက်ကြီးများက သန်မာ တင်းကြပ်လွန်းနေပြီး ဒူးဆစ်ကလေးများ ဖွေးဖွေးလွလွ သွေးဆုတ်နေရလေသည်။ ထွန်းဇော်အတွက် စန်းပွင့်နေသည်ဟုပင် ဆိုရလေမည်လား စုတ်ဝင်ကိန်းကပဲ ယခုလထဲ များနေသည်လားမသိ . . လှပသော စော်လေးများနှင့် မမျှော်လင့်ပဲ ဖြုတ် . . ဖြုတ်နေရသဖြင့် ထွန်းဇော် အကိုင်အတွယ်တွေ ညင်သာကျွမ်းကျင်လွန်းနေသည်။ အပွတ်အသပ် အနူးအနပ်တွေကလည်း ပြောင်မြောက်လွန်းနေပေရာ ထွန်းဇော်နှင့် ထိလိုက်သော စော်မှန်သမျှ ပင့်ကူအိမ်၌ငြိမိရသော ယင်ကောင်နှယ် ခွာမရ ရုန်းမရတော့ချေ။
စော်လေးများကလည်း ထွန်းဇော်၏ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်ရင်း မသိစိတ်များက ဆာလောင်နိုးထနေတတ်ကြပေရာ ယခုကဲ့သို့ မမျှော်လင့်ပဲ ဖြစ်လာကြသောအခါ . . . . .
"အ . . အား . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . တအားကြပ်တယ် ကိုဇော်ရ . . "
"အရမ်းကြပ်လား စတယ်လာ ဟင် ပြစမ်း"
"အထဲမှာ ထောက် . . ထောက်နေသလိုကြီး . . . ရှီး . . အ"
"ခဏလေး စတယ်လာ . . . ခဏလေး"
ထွန်းဇော် ကားဒက်(ရှ်)ဘုတ်ထဲမှ လက်သန်းအစွယ်ခန့် ဓါတ်ခဲလေးများနှင့် အသုံးပြုသော လက်နှိပ်ဓါတ်မီး အသေးစားလေးကို ထုတ်ယူကာ စတယ်လာ၏ စောက်ပတ်နှင့် သူ၏ လီးကြီး တိုးလိုးတစ်လစ် ဖြစ်နေခြင်းကို အနီးကပ် ထိုးကြည့်လေတော့၏။ စတယ်လာက ဖင်ကို ဓါတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ခြင်းကို ခံရသည့်အတွက် ရှက်သွားကာ လက်ဖြင့် အုပ်လိုက်လေသည်။ စောက်ဖုတ်ကြီးကို အုပ်မိသော်လည်း လက်ကြားထဲမှ တဆင့် စောက်ခေါင်းထဲသို့ ဝင်နေသော လီးကြီးကမူ သွေးကြောကြီးများ ထောင်ထနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။
"လက်ဖယ်စမ်းပါ စတယ်လာရဲ့ "
"အာ . . ဟင့် . . ဘာလုပ်မလို့လဲ . . လို့"
"ကြည့်မလို့လေကွာ"
"ဟွေ့အေး မကြည့်နဲ့ကွာ . . ကျွတ် . . မီးပိတ်လိုက်စမ်းပါ"
စတယ်လာ၏ ကျန်လက်တစ်ဖက်က ဓါတ်မီးလေးကို လိုက်လုနေပြန်သည်။ စတိတ်ရှိုးစင်မြင့်ဆီမှ ဆူညံနေသော ပရိသတ်အသံများက ထိုးဖေါက်လွင့်ပျံနေလေသည်။ "ပိကျိ . . ပိကျိ" ဟူသော ပူဖောင်းသည် အသံက ပွဲခင်းအပြင်သို့ လွင့်စင်ထွက်လာသည်။ ပဒုမ္မာကွင်းနောက်ဖက် ဗံဒါပင်လေးများအောက် စီတန်းရပ်ထားသော ကားများထဲမှ ပေါ်တာကတ် အနီရောင်ကားလေး ရှေ့ခန်းမှ တစ်ခါတစ်ရံ မီးလင်းလက်သွားသည်ကို တွေ့နေရပါသည်။
လက်ဝါးလေးဖြင့် အုပ်ထားသော စတယ်လာ့ လက်ကြားထဲမှ စောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ တနင့်တပိုး လိုးဝင်နေသော လိင်တန်ကြီး ဒဏ်ကြောင့် တရုပ်မလေး၏စောက်ဖုတ်မှာ သွေးရောင်လွှမ်းကာ စောက်ဖုတ်တပြင်လုံး ရဲရဲနီနေရှာ၏။ နီကျင်သော စောက်မွှေးလေးများက လိမ်ကွေးကာ ဘုတ်စုလေး အုံလိုက်ပေါက်နေရာ ထွန်းဇော်၏ လက်တစ်ဖက်က စောက်မွှေးလေးများကို ဖွဖွ ရွရွ ပွတ်သပ်ဆွဲယူလိုက်မိလေရာ စတယ်လာ၏ လက်ကလေးများမှာ တဆတ်ဆတ်လေး တုန်ကာ စောက်ဖုတ်ကြီးကို အုပ်ကိုင်ထားရာမှ မသိမသာလေး ကြွတက်သါးရလေသည်၊
"မီးမထိုးနဲ့ဆို . . အို့ . . " ဘယ်လိုမှန်းလဲ မသိဘူး ဒါက လမ်းဘေး ကားခေါင်းထဲမှာ . . စောက်ပတ်ကို စိတ်တိုင်းကျ ဖြဲကြည့်နေရမည့်နေရာမဟုတ် . . စိတ်ဆိုးမိသည်။ ရှက်သည် ဒေါသလည်း ဖြစ်မိ၏။
သည်အထဲ တစ်တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ခံစားနေရသော လီးဒဏ်က တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောများထဲသို့ အဆိပ်ရည်များ

ထိုးသွင်းနေသလား ထင်မှတ်မှားရလောက်အောင် တဖျင်းဖျင်း ခံစားရသည်။ နားရွက်တွေ ပူထူလာသည်။ နားထင်တွေ တင်းပြီး တဒိတ်ဒိတ် သွေးတိုးသံကိုပင် နားက ပြန်ကြားနေရသည်။
"ဘွတ် . . ပြွတ် . . စွပ် . . ဒုတ်"
"ဟာ့ . . အ"
စတယ်လာ၏ လက်ကလေးကို ရုတ်တရက် ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။ သွေးရောင်လွှမ်းနေသော တရုပ်မလေး၏ အစိလေးက တင်းထောင်ကာ . . . ထိတ်ကနဲ . . . ထိတ်ကနဲ လီးကြီး၏ တင်းကြပ်သော ဒါဏ်ကို တင်းခံနေသည်။ လီးထိပ်မှ အရေပြားအချို့က စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းပြင်၌ တွန့်ပြီး ကျန်ရစ်နေသည်။ ထိုအရေပြား တွန့်တွန့်ကြီးများကြားမှ ဖေါင်းကားနေသော သွေးကြောကြီးများက စောက်ပတ်ထဲသို့ မဝင် . . အပြင်၌ တစ်ဆို့နေခြင်းဖြစ်သည်။
ထွန်းဇော် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကို အပေါ်တက်ခွထိုင်လိုက်ပြီး လက်ညိုးနှင့် လက်မ နှစ်ချောင်းခွ၍ ဆွဲဖြဲလိုက်သည်။ တခဏလေးအဖြဲ၌ အဆီနှင့် အသားဝင်းဝင်း နီရဲအာပြဲသွားသော စောက်ဖုတ်ထဲသို့ လီးကို အရင်းကပ်သည်အထိ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ဆောင့်သွင်းပေးလိုက်ရာ "ဇွတ်" ကနဲ လီးရှေ့ပိုင်း ဝင်သွားပြီးနောက် "ပြွတ်" ကနဲ လီးအရေခွံ အပြုံလိုက်ပါ ဝင်သွားလေရာ "စွတ်" ဟူသော အသံနှင့်အတူ စောက်ပတ်ထဲမှ အရေများ လျှံထွက်လာလေ၏။
အရင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် လီးထိပ်က သားအိမ်၏ မာမာလုံးလုံး(ဘာမှန်းတော့မသိပါ)နှင့် တွေ့ကာ "ဒုတ်" ကနဲ ကျင်တက်သွားရလေသည်။ စတယ်လာ " ဟာ. . . အ" ဟာ လန့်အော်ရင်း ထွန်းဇော် ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ယောင်ပြီးတွန်းလိုက်သည်။ သို့သော် . .
"ဘွတ် . . ကျိ . . ဘွတ် . . ကျိ . . ကျိ . . ဘွတ် . . ကျိ . . ဘွတ်"
"ဘွတ်" ကနဲ တစ်ချက်ဆောင့်လိုက်တိုင်း "ကျိ" ကနဲ ကားလေးက သိမ့်ခါသွားလေရာ "ဘွတ် . . ကျိ . ." ဆိုသော အသံသည် မရပ်မနား ဒလစပ် ပေါ်လာနေလေတော့သည်။
"ဘွတ် . . ကျိ . . ဘွတ် . . ကျိ . . ကျိ . . ဘွတ် . . ကျိ . . ဘွတ်"
"အင် . . အင် . . အင် . . သေ . . သေ . . သေရောပေါ့ . . . "
စတယ်လာက စကားကို ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ပြောရင်း နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ထားရှာသည်။ ထွန်းဇော် လက်ထဲမှ လက်နှိပ်ဓါတ်မီးအသေးစားလေးကို စောက်ဖုတ်အဝသို့ အသေအချာထိုးပြီး ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် ဆောင့်လိုးပေးလိုက်လေသည်။ လက်နှိပ်ဓါတ်မီး အလင်းရောင်အောက်၌ စောက်ပတ်ကြီးထဲကို စောက်ရည် အရွဲသားနှင့် လိုးဝင်နေသော ထွန်းဇော်၏ လီးကြီးမှာ ပြောင်လက်စိုရွှဲနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွတ်ထွက်လာသော လီးဒစ်ကြီးကြားထဲ၌ ဖြူဖွေးသော အမြှုပ်များ စီနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ တရုပ်မလေး စောက်ဖုတ်ကြီးအောက်ဖက် ကြက်လျှာစွန်းဒေါင့်လေးထဲ၌မူ ပြစ်ခွဲသော အမြှုပ်များ စုပုံစီးကျနေ၏။
"ဘွတ် . . ဘွတ် . . ကျိ . . ကျိ . . ဖွတ် . . ကျိ . . ဖွတ် . . ဘွတ် . . "
"အီး . . အ . . အ . . ဟင်း ဟင်းဟင်း . . တော် . . တော်ပြီ . . "
"ဘွတ် . . သွပ် . . ဘွတ် ဖွတ် . . ဘွတ်"
"တော် . . တော် . . တော် . . ပြီ . . ဆိုမှ . . အ . . . အရမ်းပဲ . . အ . . . "
စတယ်လာ့အသံက ငိုသံနှင့် ရော၍ ဒေါသနိမိတ် လက္ခဏာလေးပါလာစဉ် ထွန်းဇော်၏ လီးထိပ်မှ ပူနွေးပြစ်ခွဲသော သုတ်ရေများကို တရုပ်မလေး၏ စောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ တဖြင်းဖြင်း ပန်းထည့်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။
စတယ်လာ့ကိုယ်လုံးလေးလည်း ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ အကြောဆွဲသလို တုန်ခါသွားပြီးမှ ပြင်းပြသော အသက်ရှူသံနှင့် အတူ . . . . . . ငြိမ်သက်သွားရှာလေတော့သတည်း။

××××××××××

ပြီးပါပြီ။